

CULTURA

El sector cultural s'alça contra les polítiques culturals de la Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona

Representants d'associacions de l'àmbit de la cultura han presentat un manifest on demanen canvis profunds en les polítiques culturals de base, diàleg amb les institucions i més pressupost

Moment de la conferència de premsa de presentació del manifest dels treballadors de la cultura.

Per: [Montserrat Serra](#)

🕒 09.11.2016 02:00

Sense anuncis

Favorit

Feia molt de temps que s'esperava la reacció de les associacions del sector cultural, com més va més malmeses d'ençà de l'arribada de la crisi i l'aplicació d'unes polítiques que han abandonat els creadors i només s'han concentrat en les indústries culturals.

Aquesta política d'aparador no havia rebut cap resposta contrària, però ahir el sector cultural va decidir d'engegar el megàfon per fer-se sentir. Segurament amb massa timidesa encara i sense definir cap estratègia, però van fer un primer pas, amb un manifest que demana canvis profunds, diàleg, participació en la creació de les polítiques culturals dels 'treballadors de la cultura', que és com s'autoanomenen tots aquests creadors.

Notícies del dia

Cada matí rebràs les notícies del dia a la teva bústia de correu

Subscriure'm

El crit ha arribat quan el sector ha tocat fons i ja no hi ha cap gest de confiança per part de les institucions on es puguin agafar els creadors: una Generalitat que continua col·locant el pressupost de Cultura per sota de l'1% (concretament, al 0'6%), i un Ajuntament de Barcelona que retorna a velles polítiques que no compten amb el sector, i que recuperen Xavier Marcé, tot i l'oposició dels creadors, amb una jugada tramposa que els ofèn (no és nomenat comissionat, sinó assessor i a la pràctica és ell qui manega la regidoria de Cultura).

Per què ha tardat tant de temps el sector cultural a alçar la veu? Així ho explica Ramon Parramon, responsable de Xarxaprod, que aplega els espais de producció d'arts visuals de Catalunya: 'Tal vegada hem tingut molta paciència, el sector té una autoestima molt baixa i hem hagut de tocar fons per a reaccionar.'

El manifest comença contundent:

«Volem manifestar la nostra més alta preocupació per la situació de la política cultural catalana, davant la continuada i creixent situació d'abandonament que rep per part de les institucions públiques. Les associacions professionals del sector de la cultura, conjuntament amb els treballadors i treballadores independents, volem posar de manifest que tant la Conselleria de Cultura de la Generalitat com l'Àrea d'Empresa, Cultura i Innovació de l'Ajuntament de Barcelona duen a terme unes pràctiques que s'allunyen de les normes mínimes de respecte als creadors de Catalunya i als seus públics respectius.»

Aleshores, el manifest es bifurca, primer centrant els greuges contra el Departament de Cultura i després contra la regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona.

En relació amb el Departament de Cultura de la Generalitat, denuncia la manca de transparència i sintetitza les queixes en sis punts: des de reclamar que s'apliquin els plans integrals dels diversos àmbits de la cultura, amb un calendari d'actuacions i pressupostos específics, fins a reivindicar l'autonomia i capacitat d'actuació del CoNCA (Consell Nacional de la Cultura i de les Arts). També s'hi demanen interlocutors coneixedors del sector de la cultura, amb capacitat per a prendre decisions, i s'hi palesa total desacord a prioritzar les grans indústries culturals, en detriment de la recerca i el treball cultural de llarg recorregut. Entre parèntesis es diu: '(Mantenir el pressupost del 0,6% demostra un absolut menyspreu respecte a la importància que té la Cultura al nostre país).'

El punt sisè tanca l'apartat de greuges adreçat al Departament de Cultura d'aquesta manera: «Declarem el nostre desacord absolut en la gestió i implementació de les polítiques culturals portades a terme en tot el territori i que han provocat el desmantellament d'estructures sòlides que han estat suplantades per iniciatives precàries que no contempen les bones pràctiques professionals.»

Pel que fa a l'àrea d'Empresa, Cultura i Innovació de l'Ajuntament de Barcelona, que des de fa pocs mesos és a càrrec del regidor socialista Jaume Collboni, el manifest amolla, d'entrada: «Nosaltres diem no a tornar a les velles polítiques de l'Ajuntament de Barcelona que no escolten el sector.»

I en el punt 2 d'aquest segon àmbit, toca en profunditat els fonaments de la política cultural: «Una ciutat com Barcelona, que no està aprofitant adequadament el seu potencial, sembla que recupera la mirada de les polítiques neoliberals, i no està atenent les demandes dels sectors professionals. Tot això pot contribuir a transformar la ciutat en un aparador de les indústries culturals, i en un desert vers la creació de base, la més compromesa o la més focalitzada cap a la recerca. Es deixen de banda les mirades crítiques i les actituds vertebradores cap al context social. La rellevància de la cultura s'ha de mesurar com a part d'un ecosistema complex, que contribueix al desenvolupament social, humanístic i econòmic. No ha de ser contemplat com una illa inconnexa, ni des de la mirada específica d'un d'aquests àmbits.»

El manifest també recorda les accions que va començar a articular Berta Sureda a l'inici del mandat d'Ada Colau, i que van fer que bona part dels creadors donessin un vot de confiança per a poder consolidar una nova manera de fer política cultural. Per això diu: «L'Ajuntament de Barcelona torna a les polítiques culturals de la 'marca Barcelona', lligada al format 'festival' i a l'empresa. És lamentable que no es tinguin en compte les mesures de Cultura que s'han posat en marxa ara farà més d'un any, i aposti de nou per les polítiques culturals que desgasten la riquesa creativa i la capacitat de treball en xarxa dels creadors i creadores. Lamentem que el Pla de Cultures que presentava el nou Ajuntament hagi estat ràpidament eliminat i reemplaçat per la proposta unilateral i no consensuada pel sector que es va presentar a la conferència política "Trencant Murs".»

I, en relació amb el polèmic càrrec d'assessor de Xavier Marcé, es diu: «Prou de parlar de la Cultura com a 'Indústries Creatives', mantenint el sector en una profunda precarietat, mentre alts càrrecs, i els empresaris de sempre s'enriqueixen a costa del sector.» I també es recorda de la

precarietat dels treballadors dels museus: «No podem tolerar el fet que l'Ajuntament treballi constantment amb empreses que ofereixen contractes deplorables als treballadors i treballadores dels museus, centres d'art i equipaments culturals, precaritzant encara més el nostre sector.»

El manifest, en la part de greuges contra l'Ajuntament de Barcelona, acaba esmentant dos exemples flagrants de mercantilització dels concursos, amb jurats sense professionals del sector: «Els dos concursos on s'han obviat de forma arbitrària i poc respectuosa els processos de participació que un grup important, complex i prestigiós d'agents de la cultura havien desenvolupat sota les preguntes de QUIN MERCAT DE LES FLORS VOLEM? i QUIN GREC VOLEM? Processos que havien generat unes dinàmiques participatives que reconeixien la veu del sector i que havien donat com a resultat un document, full de ruta, que avui, tot i haver estat sol·licitat, no s'ha pogut consultar ni contrastar. Agraïm la rectificació de les bases en el cas de la convocatòria del Festival Grec i restem a l'espera que també es modifiquin les del Mercat de les Flors.»

Els portaveus del manifest –Enric Maurí, de la Plataforma Assembleària d'Artistes de Catalunya (PAAC); Joana Hurtado, vice-presidenta de l' Associació Catalana de Crítics d'Art (ACCA); i Ramon Parramon, president de Xarxaprod– expliquen que aquest canvi arbitrari dels dos concursos va catalitzar la recollida de signatures. Demanen que es tingui en compte el treball dels processos participatius que es va fer en el període de Berta Sureda, que no s'ha recollit en les bases del concurs, perquè amb el canvi de regidor de Cultura s'ha manyestingut completament.

Gràcies a la recollida de signatures, hi ha més d'un miler de persones adherides al text amb el títol 'Volem que la política cultural a Barcelona ciutat canviï'.

Finalment, el sector resumeix les exigències a les institucions en tres punts: la urgència que Generalitat i ajuntament aturin aquestes pràctiques; que desaparegui completament la ingerència per part d'assessors personals amb interessos a l'empresa privada (referint-se a Xavier Marsé); i que es convoquin les entitats representatives de la cultura catalana per debatre la situació de precarietat del sector cultural i concilliïn les seves polítiques amb tots els sectors professionals de la creació.

Respecte de si aquest manifest és l'inici d'alguna cosa més, diuen: 'És un inici, és clar. Volem una interlocució vàlida per posar-nos a treballar amb unes polítiques culturals amb cara i ulls.'